

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Šimáčkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **M. T., Dis**, proti žalovanému: **Magistrát města Hradec Králové**, se sídlem Hradec Králové, Československé armády 408/51, PSČ 502 00, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2002, č. j. 36786/2001/SD3/Sam, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 3. 2013, č. j. 30 A 107/2012 – 23,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové (dále též „krajský soud“) ze dne 30. 11. 2012, č. j. 30 A 107/2012 - 8 byla žalobkyně (dále jen stěžovatelka) vyzvána k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové – odbor stavební č. j. 36786/2001/SD3/Sam ze dne 21. 1. 2002 ve věci kolaudace stavby rodinného domu č. p. 185 v obci Lochenice, k. ú. Lochenice. Žádostí doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 11. 1. 2013 požádala stěžovatelka o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku. Přípisem doručeným stěžovatelce dne 17. 1. 2013 Krajský soud v Hradci Králové stěžovatelce vyhověl a lhůtu prodloužil.

Usnesením ze dne 11. 3. 2013 č. j. 30 A 107/2012 - 23 Krajský soud v Hradci Králové pro nezaplacení soudního poplatku řízení o žalobě zastavil. Na toto usnesení reagovala stěžovatelka podáním doručeným krajskému soudu dne 11. 4. 2013. Stěžovatelka v něm uvedla, že vydáním předmětného usnesení zřejmě došlo k omylu, neboť zasláním přípisu Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 1. 2013 byla stěžovatelce lhůta prodloužena do 28. 8. 2008.

V předkládací zprávě ze dne 17. 4. 2013 uvedl Krajský soud v Hradci Králové, že administrativní chybou (chybou v psaní) byl stěžovatelce doručen přípis, ve kterém byl jako datum prodloužení lhůty pro zaplacení soudního poplatku uveden údaj 28. 8. 2013, namísto 28. 2. 2013 dle pokynu referujícího soudce. O této skutečnosti však senát nevěděl, neboť písemná podoba přípisu nebyla založena ve spise. Proto vzhledem ke skutečnosti, že soudní poplatek nebyl do 28. 2. 2013 žalobkyní zaplacen, řízení předmětným usnesením zastavil.

Nejvyšší správní soud podání stěžovatelky doručené krajskému soudu dne 11. 4. 2013 posoudil v souladu s § 42 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. dle jeho obsahu jako kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je však zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Podle doručky založené v soudním spise krajského soudu bylo napadené usnesení o zastavení řízení stěžovatelce doručeno do vlastních rukou ve středu 20. 3. 2013. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak byla středa 3. 4. 2013 (§ 40 odst. 1 věta první a odst. 2 s. ř. s.).

Kasační stížnost byla krajskému soudu doručena dne 11. 4. 2013, přičemž k poštovní přepravě byla předána 10. 4. 2013.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nic na této skutečnosti nemůže změnit ani politováníhodný omyl, jehož se aparát krajského soudu dopustil při vyhotovování přípisu o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku; omyl mohl být napraven pouze cestou včasné a přípustné kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost, nemaje jiné možnosti, podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2013

JUDr. Kateřina Šimáčková
předsedkyně senátu